

EXPUNERE DE MOTIVE

1. Descrierea situației actuale

În cursul anului 2015 Curtea Constituțională a adoptat două decizii de neconstituționalitate care privesc dispoziții ale Legii nr. 53/2003 - Codul muncii, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Prin Decizia nr. 279/2015, publicată în Monitorul Oficial nr. 431 din 17 iunie 2015, a fost constatată neconstituționalitatea dispozițiilor art.52 alin.(1) lit.b) teza întâi, respectiv s-a constatat că suspendarea contractului individual de muncă, ca efect al formulării unei plângeri penale de către angajator împotriva salariatului, nu întrunește condiția caracterului proporțional, măsura fiind excesivă în raport cu obiectivul ce trebuie atins.

În Monitorul Oficial nr.950 din 22 decembrie 2015 a fost publicată Decizia nr. 814/2015 prin care a fost constatată neconstituționalitatea dispozițiilor art.60 alin.(1) lit.g), respectiv s-a constatat că prin aceste dispoziții se interzice concedierea persoanelor care ocupă funcții eligibile într-un organism sindical pentru situații care nu au legătură cu activitatea sindicală, ceea ce contravine dispozițiilor art.16 privind egalitatea în fața legii, ale art.44 privind dreptul de proprietate privată și ale art. 45 privind activitatea economică din Constituția României, republicată.

Potrivit prevederilor art. 147 alin. (1) din Constituția României, republicată, și cele ale art. 31 alin. (3) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată, cu modificările și completările ulterioare, dispozițiile din legile în vigoare constatate ca fiind neconstituționale își încetează efectele juridice la 45 de zile de la publicarea deciziei Curții Constituționale dacă, în acest interval, Guvernul nu pune de acord prevederile neconstituționale cu dispozițiile Constituției.

2. Schimbări preconizate

Prin proiectul de lege pentru modificarea și completarea Legii nr.53/2003 - Codul muncii, se propune abrogarea dispozițiilor art. 52 alin. (1) lit. b) teza

întâi, și se modifică art. 60 alin. (1) lit. g), ceea ce va duce la asigurarea stabilității locului de muncă în condițiile și limitele constituționale, precum și la realizarea unor garanții legale împotriva eventualelor acțiuni ale angajatorilor de natură să împiedice exercitarea mandatului de către reprezentanții aleși în organele de conducere ale sindicatelor.

Propunerile care vizează protecția reprezentanților aleși în organele de conducere ale sindicatelor prevăd interzicerea concedierii acestora pe durata exercitării mandatului, precum și pe o perioadă de 2 ani de la încetarea acestuia, pentru motive care nu țin de persoana salariatului, pentru necorespondere profesională sau pentru motive ce țin de îndeplinirea mandatului pe care l-au primit de la salariații din unitate.

Textul propus pentru modificarea și completarea art. 60 alin. (1) lit. g) a fost supus analizei Curții Constituționale care s-a pronunțat asupra constituționalității sale prin Decizia nr. 24/2003 asupra sesizării de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 40 alin. (2) lit. d), art. 52 alin. (1) lit. c), art. 53 alin. (1), art. 69, 70, 71, 129, 164 și 223 din Codul muncii, adoptat de Camera Deputaților și de Senat în ședința comună din 9 decembrie 2002, publicată în Monitorul Oficial nr. 72 din 5 februarie 2003.

Prin această decizie Curtea Constituțională a constatat că prevederile instituie o măsură de protecție a mandatului exercitat de reprezentanții aleși în organele de conducere a sindicatelor, având deci caracterul unei garanții legale împotriva eventualelor acțiuni de constrângere, de șantaj sau de reprimare, de natură să împiedice exercitarea mandatului. Aceste măsuri de protecție nu constituie discriminare în sensul art. 16 alin. (1) din Constituție, liderii de sindicat aflându-se într-o situație diferită de cea a celorlalți salariați, iar protecția lor legală este nu numai justificată, dar și necesară.

În conformitate cu prevederile art. 1 și 2 din Convenția Organizației Internaționale a Muncii privind protecția reprezentanților lucrătorilor în întreprinderi și înlesnirile ce se acordă acestora, ratificată de România prin Decretul nr. 83/1975, publicată în Buletinul Oficial, Parcea I, nr. 86 din 2 august 1975, reprezentanții lucrătorilor din întreprinderi trebuie să beneficieze de o protecție eficace împotriva oricăror măsuri care i-ar putea prejudicia, inclusiv desfacerea contractului de muncă, și care ar avea drept cauză calitatea

sau activitățile lor de reprezentanți ai lucrătorilor, apartenența sindicală sau participarea la activități sindicale, în măsura în care acționează potrivit legilor, convențiilor colective sau altor aranjamente convenționale în vigoare. În întreprinderi trebuie să se acorde înlesniri reprezentanților lucrătorilor, pentru a putea să-și îndeplinească repede și eficace funcțiile lor, ținând cont de caracteristicile sistemului de relații profesionale aplicate în țara respectivă, precum și de nevoile, importanța și posibilitățile întreprinderii interesate, fără ca acestea să împiedice buna funcționare a întreprinderii interesate.

Directiva 2002/14/CE a Parlamentului European și a Consiliului de stabilire a unui cadru general de informare și consultare a lucrătorilor din Comunitatea Europeană, publicată în Jurnalul Oficial nr. 80/2002, prevede că statele membre se asigură că reprezentanții salariaților, în exercițiul funcțiunii, beneficiază de protecție și garanții suficiente pentru a le permite să își îndeplinească corespunzător obligațiile care le-au fost încredințate.

Față de cele prezentate, a fost elaborat prezentul proiect de lege, pe care îl supunem spre dezbateră și adoptare.

Inițiatori:

Deputat PSD Adrian Solomon

Deputat PSD Cristina Nichita

